

satte (art. 179); sager vedrørende tvangsforanstaltninger, som træffes i henhold til forordninger vedtaget af Rådet (art. 172); afgørelse af præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkning af Traktaten eller vedrørende gyldigheden og fortolkningen af retsakter fra Fællesskabets organer eller vedrørende fortolkningen af vedtægter for institutioner, der oprettes af Rådet, når bestemmelse herom findes i de pågældende vedtægter. Såfremt der for en ret i en af Medlemsstaterne opstår et sådant præjudicielt spørgsmål, kan denne ret anmode Domstolen om at afgøre det, inden den afsiger sin dom, og den skal gøre det, hvis dens afgørelse ikke kan appelleres (art. 177); sager om erstatningsansvar uden for kontrakt for skader voldt af Fællesskabets institutioner eller ansatte under udøvelse af deres hverv (art. 178 og 215).

Med hensyn til fuldbyrdelsen af Domstolens afgørelser skal fremhæves:

a) Fastsår Domstolen, at en Medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser, skal denne stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger (art. 171).

b) Fastsår Domstolen, at en handling fra Rådets eller Kommissionens side er ulovlig, erklærer den retsakt for ugyldig (art. 174). Det organ, fra hvilket en annulleret handling hidrører, eller hvis unkladelse er blevet erklæret for stridende mod Traktaten, skal gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger (art. 176).

c) De af Domstolens afgørelser, der indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter reglerne i den borgerlige retspleje i den Medlemsstat, på hvis område den finder sted. Påtegning om, at tvangsfuldbyrdelse kan ske, gives af vedkommende nationale myndighed efter en prøvelse, som kun omfatter eksekutionsgrundlagets ægthed (art. 187 og 192).

Kapitel 2. Fælles bestemmelser for flere institutioner (artiklerne 189–192)

Rådet og Kommissionen træffer deres afgørelser i forskellige former og med forskellig retlig virkning. De nærmere regler herom findes i Traktatens artikel 189. Herefter er forordninger alment gyldige. De er bindende i alle

enkeltheder og gælder umiddelbart i samtlige Medlemsstater. Dette vil sige, at de uden gennemførelse af en tilsvarende national lov eller administrativ forskrift er direkte bindende for enkeltpersoner og virksomheder i de enkelte lande. Direktiver er bindende for de Medlemsstater, de rettes til med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder selv at bestemme form og midler for gennemførelsen. Beslutninger er bindende i alle enkeltheder for dem, de angiver at være rettet til. Er en beslutning rettet til enkeltpersoner eller virksomheder, har den i forhold til disse samme retskraft som en forordning. Henstillinger og udtalelser er ikke juridisk bindende, men vil naturligvis i praksis ofte blive fulgt af de regeringer, institutioner eller personer, hvortil de rettes.

I de fleste tilfælde angiver Traktatens enkelte bestemmelser, i hvilken form afgørelse skal træffes om et givet anliggende. Hvis Traktaten intet siger herom, må vedkommende institution anvende den form, der er bedst egnet til at opnå det tilsigtede mål. Det står dog i alle tilfælde en institution frit at anvende en mindre forpligtende form end den angivne.

For så vidt angår forordninger, der som ovenfor nævnt er umiddelbart gældende i samtlige Medlemsstater, bestemmer Traktatens artikel 191, at de offentliggøres i »De europæiske Fællesskabers Tidende«, og at de træder i kraft den tyvende dag efter denne offentliggørelse, medmindre de selv fastsætter et andet ikrafttrædelsestidspunkt. Direktiver og beslutninger skal meddeles dem, de retter sig til, og får virkning ved denne meddelelse. Normalt offentliggøres de tillige i »De europæiske Fællesskabers Tidende«.

Kapitel 3. Det økonomiske og sociale Udvalg (artiklerne 193–198)

Det økonomiske og sociale Udvalg er sammensat af repræsentanter for industri, landbrug, transport, lønmodtagergrupper, handel, håndværk og de liberale erhverv. Dets medlemmer udnævnes af Rådet efter særlige fordelingsregler for Medlemslandene. Udvalgets medlemmer har et personligt mandat og må ikke være bundet af nogen instruks fra regeringer eller organisationer. Traktaten nævner en række tilfælde, hvor Det økonomiske og sociale Udvalg skal høres inden afgørelse træffes